

OBETOVANIE PÁNA – HROMNICE C

Tak, ako vlni, aj teraz opakujem a vyzdvihujem týmto zamyslením dôležitosť dnešného sviatku, ktorý je starý viac než 1600 rokov. V druhej polovici štvrtého storočia navštívila Svätú zem španielska pútnička Aethéria. Ona si počas púte na Blízkom východe robila poznámky a našťastie sa tento jej denník zachoval do dnešných čias. Je tam aj veľmi cenný dôkaz o slávnosti, ktorá sa odohrala v Jeruzaleme práve 2. februára. Tento sviatok nazývali po grécky Hypapanté tou Kyriou, čiže po slovensky *sviatok „stretnutia Pánovho.“* Aké stretnutie mal na mysli tento sviatok? Pozorne si prečítajte alebo vo svätej omši sa započúvajte do evanjelia dnešného sviatku (Lk 2, 22-40). Je to stretnutie dieťaťa Ježiša s dvoma nábožnými starcami so Simeonom a Annou. Do Druhého vatikánskeho koncilu bol tento sviatok zasvätený Panne Márii, jej očisťovaniu podľa Mojžišovho zákona. Keď žena porodila chlapca, bola 40 dní nečistá, a preto na štyridsiaty deň bola povinná ísť do jeruzalemského chrámu, aby sa jednak ona očistila, ale aby aj priniesla akoby výkupné za prvorodeného syna. Bol to Boží zákon pre Židov, ktorý vyplýval z toho, keď Boh cez Mojžiša vyslobodil národ z otroctva v Egypte (vid' Ex 12, 1-14).

Vieme, že pri desiatej egyptskej rane zahynuli všetci prvorodení chlapci v tých egyptských rodinách, v ktorých neboli označené dvere krvou baránka. Preto v Mojžišovom zákone platilo, že každý prvorodený chlapec, ako aj domáce prvorodené zviera, musí patriť Bohu. Po narodení chlapca museli rodičia ísť s ním do chrámu a tam ho vykúpiť nejakou obetou (vid' Lv 12, 1-8). Druhý vatikánsky koncil zaviedol pamiatku Obetovania Pána, aj keď pri tom zohráva hlavnú úlohu Panna Mária. To znamená, že dnešný sviatok je aj mariánsky sviatok. Preto si tu všimnime veľkosť Panny Márie. Ona dobre vedela, koho počala, koho porodila, že jej dieťa je Boží Syn, no i napriek tomu, hoci nemusela, predsa išla do chrámu v Jeruzaleme, aby tam predstavila Bohu jeho Syna a priniesla podľa Zákona obetu. Keď so svätým Jozefom vošla do chrámu, tam ich zastavil staručký Simeon, o ktorom sa svätý Lukáš vyjadril, že bol „spravodlivý“, čo znamenalo bohobojný. Tento starec v Duchu Svätom vedel, aké dieťa priniesol do chrámu svätý pár, a preto bolo pre neho úžasnou radosťou vziať ho do svojho náručia a potešiť sa s ním. Pritom povedal prorocké slová, že to dieťa bude „*svetlo na osvietenie pohanov*“. Už spomínaná Aethéria napísala, že pri tej oslave, na ktorej sa ona zúčastnila, ľudia urobili procesiu po Jeruzaleme s horiacimi sviecami na pamiatku Simeonovho prorockého. Aj dnes sa v celej Cirkvi na pamiatku tejto udalosti pri svätých omšiach požehnávajú sviece, ktoré nazývame „hromničky.“ Samozrejme, že tieto sviece sú pamiatkou na spomínanú udalosť. Prečo ich nazývame „hromničné sviece?“ Ľudia v minulých storočiach u nás mali strach pred búrkami, aby neudrel blesk do často drevených domčekov na dedinách a lazoch. Keďže nepoznali bleskozvody (hromozvody), tak pri búrkach zapalovali takúto sviecu a pritom sa modlili k Bohu, aby ich uchránil od nešťastia spôsobeného bleskom.

Vráťme sa však k podstate dnešného sviatku. Zhl'adme sa na plameň horiacej sviece a zamyslime sa. Svetlo sviečky osvecuje okolie, ale zároveň sa aj znižuje. Môžeme povedať, že tým svetlom sa stráca, to znamená, obetuje sa. Keď Pán Ježiš vyrástol a verejne pôsobil, tak raz o sebe prehlásil: „Ja som svetlo sveta.“ Prišiel na tento svet, aby ako Svetlo ohlasoval evanjelium, v ktorom pravdivo poukázal ľuďom na nekonečnú lásku svojho Otca. Aby jeho slová neboli len slovami, že prišiel plniť vôľu svojho Otca, tak to dokázal tým, že sa za túto pravdu dal pribiť na kríž. Môžeme povedať, že toto Svetlo sa obetovalo za túto pravdu.

Ak aj my chceme nasledovať toto Svetlo, tak si uvedomme, že v našom živote musíme pripustiť aj obety. Či sa neobetujú rodičia pre svoje deti, aby ich vychovali

a zabezpečili do života? Či sa neobetujú lekári, zdravotníci, policajti, hasiči a iní, ktorí pracujú pre dobro ľudí?

Povzbudme sa dnešným sviatkom ochotne sa obetovať pre dobro druhých, lebo tak budú naplno platiť aj o nás slová Ježiša, ktoré nám adresoval keď povedal: „Vy ste svetlo sveta (Mt 5 14).“ A ďalej pokračoval: „Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach“ (Mt 5 16).

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.